

Χίον, Μιχαήλ Σοφριανόν¹ ὑπάρχει πληροφορία τις, ὅτι ἔγραψε διάφορα ἐπιγράμματα² ἐκ τούτων ὅμως τὰ γνωστά εἶναι ὀλιγόριθμα. Τὸ ἔτος τῆς γεννήσεως τοῦ Μιχ. Σοφριανοῦ, ὁ ὁποῖος οὐδεμίαν συγγένειαν ἔχει μὲ τὸν ἐπανειλημμένως προμνημονευθέντα Νικόλ. Σοφριανόν τὸν Κερκυραῖον, εἶναι ἄγνωστον. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Παταύτου, ἐκμαθὼν τελείως τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, τὴν λατινικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν. Κατὰ τὸ 1563 διδάσκει εἰς τὸ αὐτὸ Πανεπιστήμιον τὴν ἑλληνικὴν, ἐνῶ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη εἶχεν ἀποκτήσει τὴν φήμην σπουδαίου σοφοῦ. Διεκρίνετο κυρίως ὡς κριτικός, οἱ δὲ διασημότεροι φιλόλογοι τῆς ἐποχῆς τοῦ ἀπηυθύνοντο πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν ἐξήγησιν σκοτεινοῦ τινος χωρίου ἢ διὰ τὴν λύσιν δυσκολίας τινὸς γραμματικῆς ἢ παλαιογραφικῆς. Τὴν φιλολογικὴν ἀξίαν του, τῆς ὁποίας δείγματα παρέμειναν αἱ διορθώσεις του εἰς τὰς ἑπτὰ τραγωδίας τοῦ Αἰσχύλου, τὰς ἐκδοθείσας ὑπὸ τοῦ Fr. Robortelli κατὰ τὸ 1552, καὶ ἡ εἰς τὴν λατινικὴν μετάφρασις τοῦ «Περὶ ψυχῆς» τοῦ Ἀριστοτέλους μετὰ τῶν σχολίων τοῦ Ἰσπανοάραβος φιλοσόφου Ἀδερρόη³, περιεκόμενον καὶ πολλὰ ἠθικὰ προτερήματα, ὡς ἐτόνισαν ἱκανοὶ ἐκ τῶν γνωρισάντων αὐτὸν συγχρόνων του λογίων, Ἑλλήνων καὶ ξένων. Ἔνεκα δὲ τῆς φήμης του ταύτης τὸν προσέλαθε καὶ ὁ δοῦξ τῆς Σαβοΐας ὡς διδάσκαλον τοῦ υἱοῦ του⁴. Ὑποδειγματικαὶ διὰ τὴν καθαρότητα τοῦ ὕψους καὶ τὴν βθεῖαν γνῶσιν τῆς ἑλληνικῆς εἶναι αἱ ἀνεκδοτοὶ μένουσι εἰσέτι ἐπιστολαὶ του. Ἐκ τῶν ὀλιγίστων γνω-

1. Βιογραφικαὶ πληροφορίαι περὶ τοῦ Μ. Σοφριανοῦ εἰς: Ἀλεξ. Βλαστοῦ, Χιακί, ἐν Ἐρμουπόλει: 1840. Τομ. Β' σελ. 86—7.—Ἑλληνομνήμων σελ. 263—4.—Κ. Σίθας: α', 177—8.—E. Legrand: α', 1, II, 168—176.

2. Fabricii: Bibliotheca Graeca, tom. XI. p. 714.

3. Τὸ ἔργον αὐτὸ τοῦ Μ. Σοφριανοῦ ἐξεδόθη μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς Ἐνετίαν 1574.

4. Ἡ πρόσληψις αὕτη τοῦ Μιχ. Σοφριανοῦ ὑπὸ τοῦ δουκὸς τῆς Σαβοΐας ὡς διδάσκαλου τοῦ υἱοῦ του Ἰωάν. νὰ ἀφαιλεται περισσότερον εἰς λόγους, δυναμένους νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς διπλωματικοί: Ὁ Σουλτάνος Σελίμ, Β', ἀποφασίσας ν' ἀφικρήσῃ ἀπὸ τοῦ Ἐνετοῦς τὴν νῆσον Κύπρον, ἠθέλησε νὰ ἔχῃ ὡς πρόσφαιον τὴν εἰς αὐτὸν μεταβίβασιν τῶν ἐπὶ τῆς νήσου δικαιωμάτων τοῦ οἴκου τῆς Σαβοΐας. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην διεξήχθη ἀλληλογραφία μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ δουκὸς διὰ μέσου τοῦ Μ. Σοφριανοῦ, τὸν ὁποῖον ὁ δοῦξ προσέλαθεν ὡς διδάσκαλον τοῦ υἱοῦ του, ἵνα πληροφορηθῇ τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πράγματα. Περὶν ὅμως τῆς ἀλληλογραφίας ταύτης οὐδὲν ἄλλο